

Płyną ciężkie obłoki,
Szarugą niosą, deszcze.
Ale słońko potrafi
Spojrzeć wesoło jeszcze

Gdy na las rzuci
Pęk promieni,
Możesz się przyjrzeć
Leśnej jesieni.

(„Leśna jesień”, Czesław Janczarski)

Biuletyn dla Rodziców - jesień 2006 r. Nr 3

Drodzy Rodzice, to znowu ja, Sportuś. W tym roku znowu będziemy się spotykać na łamach naszego przedszkolnego piśmka.

Po wakacjach wróciliśmy do przedszkola wypoczęci i stęsknieni za kolegami i swoją panią. Wszyscy lubimy być w domu z rodzicami, ale w przedszkolu jest ciekawiej, nigdy się tu nie nudzimy.

Jesteśmy już o cały rok starsi i mądrzejsi, więc będziemy uczyć się wielu nowych rzeczy.

Jesień jest w tym roku bardzo ładna. Świeci słońko, dni są ciepłe i przyjemne, dlatego wiele czasu spędzamy w ogródku przedszkolnym. Korzystamy z pięknej pogody. Bawimy się i rozmawiamy, bo ruch na świeżym powietrzu, to bardzo ważna sprawa. Z wielkim zaangażowaniem poszukujemy ciekawych okazji przyrodniczych i gromadzimy je w kąciку przyrody.

W tym roku odbył się także Piknik Rodzinny. W zabawie brali udział rodzice z dziećmi. Dzieci bawiły się bardzo chętnie, ale byłem bardzo zdziwiony, że niektórzy rodzice woleli obserwować zabawę, niż brać w niej udział. A to przecież bardzo przyjemne bawić się razem. Wspólna zabawa bardzo zbliża wszystkich, którzy w niej uczestniczą. Ja bawiłem się wyśmienicie.

Dział I „Nasza grupa”

Odwiędziłem dzieci w kaźdej grupie i chciałbym się podzielić z wami swoimi obserwacjami.

Grupa I – Ostatnio odwiędziłem maluszki w pierwszej grupie. Juź nikt nie płacze, nie tęskni za mamą.

Wszyscy są zadowoleni, bawią się ze sobą i z panią.

Nawet mnie zaprosili do zabawy. Bardzo mi się spodobały te dzielne i sympatyczne maluchy. Chwałyły mi się jak wielu rzeczy nauczyły się do tej pory. Same jedzą, potrafią założyć kaptcie, rozebrać się na leżakowanie. Przy ubieraniu pomagają im panie, ale niektóre dzieci i to potrafią juź robić samodzielnie.

Grupa II – W tej grupie część dzieci znam z zeszłego roku z maluszków. Teraz zachowują się juź jak dorosłe przedszkolaki i pomagają tym, które przysły do przedszkola po raz pierwszy. Pocieszają je, gdy tęsknią za domem, pomagają się ubierać. Kiedy byłem u nich z wizytą poznawały właśnie najważniejsze znaki drogowe, podstawowe zasady obowiązujące w ruchu drogowym. Swoimi wiadomościami będą mogły pochwalić się przed panem policjantem, który odwiędzi nas w październiku.

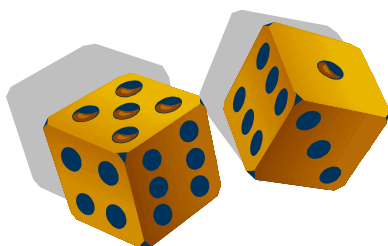
Grupa III- jaka to ruchliwa grupa. Wszyscy cały czas biegają. Pani musi im cały czas organizować jakieś zajęcia, żeby nie zrobiły sobie nic złego. Dzieci chwaliły mi się, że są już starsze i dlatego nie mają leżakowania, są z tego powodu bardzo zadowolone. Pokazywały mi też z dumą książeczki do ćwiczeń, w których pracują i przygotowują się do „zerówki”.

Grupa IV- dzieci pokazywały mi swoje prace plastyczne, zapraszały mnie do wspólnej zabawy. Chciałbym zostać z nimi na zawsze. Przedszkolaki z tej grupy są bardzo miłe, tak jak i wszystkie pozostałe.

Grupa V- starszaki już od pierwszych dni września rozpoczęły naukę. Są przecież w „zerówce”. Poznają litery i cyfry. Wszyscy starają się jak najszybciej nauczyć czytać i pisać. Mają zeszyty, w których starannie rysują szlaczki literopodobne i pojedyncze literki. Już za rok idą do I klasy, więc czeka ich w tym roku bardzo dużo pracy.

Dział II „Gry i zabawy”

Zabawa to warunek prawidłowego, harmonijnego rozwoju dziecka. Jest elementem kształtującym dziecko, rozwija je umysłowo i fizycznie, pozwala nawiązać kontakty społeczne. Jest dominującą działalnością małego dziecka, które podczas niej poznaje i przeżywa to, czego nie doświadczyłoby w inny sposób. Aby jednak osiągnąć zamierzony cel należy właściwie zorganizować zabawę. Zabawa z osobą dorosłą wzbogaca tematykę zabaw, pomaga w jej realizacji i jest dla dziecka bardzo atrakcyjna.

W tym numerze proponuję:

- **Połącz w pary** – na stole ustawiamy różne przedmioty, które pasują do siebie, np. talerz i łyżka, szczoteczka do zębów i pasta. Prosimy dziecko by przedmioty połączyło w pary.
- **Czego brakuje na stole?** – układamy na stole kilka przedmiotów. Prosimy by dziecko zapamiętało, co się na nim znajduje. Dziecko odwraca się, zabieramy ze stołu jeden przedmiot i pytamy czy wie czego zabrakło?
- **Czarodziejski woreczek** – wkładamy do woreczka jakiś przedmiot. Dziecko nie zaglądając do niego, wkłada tylko rękę i dotykając, odgaduje, co znajduje się w worku.

Dział III „Świat w kolorach”

*„Szczęśliwy wiek, gdy stwierdza się,
że można narysować wszystko, co się chce.
Naprawdę wszystko.
Jest się jeszcze panem świata.
Tak dalece, że nie można w to wątpić”.*

A. Jacques

„Sztuka dziecka”- to termin ze świata plastyki, który określa swoisty rodzaj twórczości plastycznej- niebywale wartościowy i niepowtarzalny. Tworząc plastycznie dziecko wypowiada po swojemu własne przeżycia i odczucia. Działalność plastyczno-konstrukcyjna dzieci stwarza szerokie pole do własnej ekspresji oraz samorealizacji możliwości twórczych. Wychowanie plastyczne kształtuje i rozwija wrażliwość na piękno barw i kształtów otaczającej rzeczywistości, kształci smak artystyczny, aktywność myślową, pobudza wyobraźnię, wyzwala inicjatywę twórczą, kształtuje osobowość oraz wzbogaca przeżycia. Wychowanie przez sztukę sprawia, iż później dorosły człowiek będzie umiał żyć w sposób spontaniczny i twórczy, umożliwia również osiągnięcie harmonii życia zmysłowego, uczuciowego i intelektualnego.

Ja, Sportuś, muszę stwierdzić, iż zajęcia plastyczne to jedno z najfajniejszych zajęć w naszym przedszkolu. Nie ma chyba na całym świecie takiego dziecka, które nie lubiłoby wyrażać swoich przeżyć przy pomocy ekspresji plastycznej.

Jak wiadomo, na rozwój twórczości plastycznej naszych dzieci wpływa wiele czynników: otoczenie, dom, przedszkole, ale także stały kontakt z przyrodą, słuchanie i przeżywanie treści bajek i opowiadań. Tematyka prac dziecięcych prowadzi od przeżyć w życiu codziennym do świata baśni, od rzeczywistości do świata fantazji. Każde dziecko wypowiada w swej twórczości to, co samo przeżyło, własne doświadczenie i odczucia. Każde maluje inaczej, każde tworzy całość o zróżnicowanym charakterze i treści. Każde dziecko ma też swoje upodobania i „pasje”...Pozwólmy, więc naszym dzieciom tworzyć...

A oto próbki naszej przedszkolnej, fantastycznej, jesiennej ekspresji plastycznej. Czyż nasze prace nie są wspaniałe?

Dział IV „ Mówimy „

O tym, jak duży wpływ na całokształt rozwoju dziecka ma rozwój mowy, nie trzeba nikogo przekonywać. Czas przedszkolny to okres największej intensywności w jej kształtowaniu. Kontakty dziecka z nauczycielami i rówieśnikami stymulują umiejętności językowe. Jednak największy wpływ na rozwój mowy mają rodzice. Przed nami długie jesienne wieczory. Szczególna okazja do zabaw z dziećmi w domu. Wykorzystajmy ten czas, rozbudzając w naszych dzieciach chęć poprawnego i twórczego opanowania języka. Oto kilka propozycji

Zachęcajmy dziecko do:

- ❖ poszukiwania różnych określeń wyrażenia np. *pada deszcz* (leje, kapie, siąpi. kropi...)
- ❖ opisywania przedmiotów bez używania ich nazwy (opisujemy: kształt, wielkość, przeznaczenie, kolor itp.)
- ❖ opowiadania krótkich historyjek obrazkowych
- ❖ rozwiązywania zagadek

Dobrej zabawy

Witam wszystkie przedszkolaki! Jestem Gaduś, kolega Sportusia. Sportu uwielbia grać w piłkę, skakać i robić fikołki. Ja, lubię zabawy ze słowami i rozwiązywanie zagadek. Gimnastyka buzi i języka to też frajda. Zapraszam wszystkie dzieci, przyłączcie się do wspólnej zabawy!

Zagadki

**To zwierzątko w lesie żyje
Nosi igły lecz nie szyje.**

**Zagadka to będzie niedługa:
Włazł sobie na płótek i mruga.**

**Ma długi ogonek, oczy jak paciorki
Gdy kota zobaczy ucieka do norki.**

Gimnastyka buzi i języka

- ❖ „malowanie” podniebienia czubkiem języka
- ❖ liczenie ząbków czubkiem języka
- ❖ uśmiech-dzióbek (rozciąganie warg i wysuwanie do przodu)
- ❖ zakładanie dolnej wargi na górną i górnej na dolną
- ❖ wysuwanie i chowanie języka
- ❖ nadymanie policzków
- ❖ ziewanie
- ❖ poruszanie szczęką dolną w lewo i w prawo

Agnieszka Jakubowska

Dział V „Ruch to zdrowie”

Aby zapewnić dziecku prawidłowy rozwój, panie w przedszkolu systematycznie organizują zabawy i ćwiczenia ruchowe, które są jednym z najskuteczniejszych środków wychowania.

Ja jestem, Sportusiem, więc bardzo lubię zajęcia ruchowe. Staram się być obecny na wszystkich tego typu zajęciach. Widzę, że dzieciom też dostarczają one bardzo wiele radości. Często są to zajęcia ruchowe połączone z muzyką, prowadzone metodą Carla Orffa. Ideą tej metody jest twórcze obcowanie z muzyką realizujące się w różnych formach poprzez ruch, taniec, śpiew, mowę, pantomimę, grę na instrumentach. Ma to przynieść radość, satysfakcję, ułatwiać kontakt z otoczeniem, uczyć przez zabawę.

Ruch w systemie Orffa nie ma ustalonych kanonów, umownych gestów, figur. Ma charakter kreatywny, rodzi się spontanicznie w trakcie zabawy. W wielu ćwiczeniach ruchowych rytm jest początkowo bezładny, wynikający z nastroju, chwili. Często po pewnym czasie staje się zgodny, wspólnie realizowany i wzbogacony przez całą grupę.

Zabawa, ruch i muzyka to trzy ogniwa zespolone ze sobą, inspirujące dzieci do wyrażania swoich przeżyć i odczuć. Kształtujące nie tylko koordynację słuchowo-ruchową, ale przede wszystkim dające dziecku radość i satysfakcję.

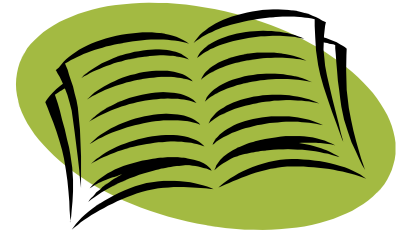

Dział VI „Śpiewamy”

Dzieci bardzo lubią zajęcia rytmiczne. Wszyscy chętnie śpiewają, tańczą, bawią się przy muzyce. W tym roku nową panią rytmiczką jest pani Grażyna Skurzak. Uczy nas wielu piosenek i różnych tańców. Często chodzę razem z dziećmi żeby z nimi potańczyć i pośpiewać. Zawsze bardzo dobrze się bawię.

Umiejętności zdobyte na rytmice dzieci wykorzystują na uroczystościach przedszkolnych i na konkursach dzielnicowych. Dzieci zaśpiewają i zatańczą dla wszystkich pań z przedszkola, dla babć i dziadków, dla rodziców. na uroczystościach jasełkowych, na uroczyste zakończenie roku.

16 października wszystkie przedszkolaki występowały na uroczystości z okazji Święta Pracownika Edukacji Narodowej. Były życzenia, piosenki, tańce, wierszyki dla pań. Dzieci podawały paniom przygotowane przez siebie upominki. Byłem tam z dziećmi i wszystko widziałem. Było bardzo przyjemnie i wesoło. Panie wyglądały na szczęśliwe i wzruszone.

Dział VII „ Informacje, publikacje”

Już od dawna przebywam wśród dzieci w przedszkolu bacznie je obserwując. Chciałbym dać Wam kochani Rodzice kilka rad jak postępować ze swoim dzieckiem by było radosne i szczęśliwe i umiało radzić sobie z niepowodzeniami w życiu.

RADY DLA RODZICÓW

- Nie upokarzaj dziecka: bo ono, tak jak Ty, ma silne poczucie własnej godności
- Staraj się nie stosować takich metod, których sam w dzieciństwie nie akceptowałeś
- Pozwalaj dziecku dokonywać wyboru w miarę możliwości jak najczęściej
- Jeżeli zachowałeś się wobec dziecka niewłaściwie, przeproś je i wytłumacz się. Nie bój się utraty autorytetu, dziecko i tak wie, kiedy popełniasz błędy
- Nigdy nie mów źle o dziecku, w szczególności w obecności innych osób
- Nie mów „zrobisz to, bo ja tak chcę”- jeżeli musisz czegoś zabronić, zawsze to uzasadnij
- Jeśli wydajesz polecenia dziecku, staraj się nie stać nad nim i mówić „z góry swego autorytetu”
- Nie musisz być za wszelką cenę konsekwentny. I nie musisz być w zgodzie z innym dorosłym przeciwko dziecku, jeżeli wiesz, że on nie miał racji
- Gdy nie wiesz, jak postąpić, pomyśl, jak Ty poczułbyś się, będąc dzieckiem
- Staraj się być czasem adwokatem własnego dziecka
- Bądź życzliwym, pogodnym, cierpliwym przewodnikiem i towarzyszem swego dziecka w jego kłopotach
- Staraj się rozumieć swoje dziecko: jego potrzeby, możliwości i ograniczenia
- Spróbuj jak najwcześniej zaobserwować, czy twoje dziecko ma trudności, na czym one polegają i co jest ich przyczyną- wyjaśnij swoje wątpliwości,

omów spostrzeżenia na drodze konsultacji z psychologiem, logopedą, pedagogiem i w razie potrzeby z lekarzem

- Spróbuj pomóc swojemu dziecku-zaobserwuj w czasie codziennej pracy z dzieckiem, co jest najskuteczniejsze dla przezwyciężenia jego trudności: w razie potrzeby skorzystaj z literatury i fachowej pomocy nauczyciela-terapeuty, logopedy (w formie terapii indywidualnej lub grupowej)
- Bądź w stałym kontakcie z nauczycielem swego dziecka i pedagogiem
- Chwal i nagradzaj swoje dziecko nie tyle za efekty, co za włożony w nią wysiłek oraz spraw, aby praca z dzieckiem stała się przyjemna dla was obojga

Zachęcam Was drodzy Rodzice do zapoznania się z literaturą fachową na ten temat, np.

✓ „Kiedy pozwolić, kiedy zabronić” Robert Mac Kenzie

Książka ukazuje rodzicom w jaki sposób wyznaczać dzieciom jasne i stałe granice, ustalać zasady współżycia rodzinnego, uczyć dzieci umiejętności skutecznego rozwiązywania problemów, mądrze wyciągać konsekwencje wobec nieposłusznych dzieci, położyć kres konfliktom w rodzinie.

✓ „ Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły” Adele Faber, Elanie Mazlish

Doskonała pozycja dla każdego, kto chce skutecznie porozumiewać się nie tylko z dzieckiem

✓ „ Wychowanie bez porażek. Rozwiązywanie konfliktów między rodzicami a dziećmi” Thomas Gordon

Jak słuchać, jak rozwiązywać konflikty, co z porażkami?

Milej lektury

W następnym numerze „Sportusia” zajmę się sprawą używania przemocy wobec dzieci. Dzieci, które nie są w stanie same się obronić i które powinny być przez wszystkich chronione przed przemocą, wyzyskiem, okrucieństwem i demoralizacją. Fakty z życia społecznego w Polsce często wskazują na to, że sprawa przemocy wobec najmłodszych jest tematem jak najbardziej aktualnym i jego poruszenie wydaje mi się potrzebne.

Do następnego spotkania – SPORTUŚ

*„ A czy wiecie co to skarby jesieni?
Piękne jabłko, co się w sadzie rumieni,
garść orzechów na leszczynie zebranych,
spadające z wysoka kasztany,
pełne maku słodkiego makówki
i czepliwe łopianowe główki,
strąk fasoli, kapusty łuszczyny
i czerwone jagody kaliny,
i na klonach nasionka skrzydlate,
co z jesiennym ścigają się wiatrem ”*

(„Skarby jesieni”, Hanna Zdzitowiecka)

Opracowały: Anna Maleszewska
Katarzyna Puchalska

